

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 27 Ianuarie st. v.

Lămuririle date de „patriotul român” din Arad asupra relațiilor noastre de partid și discursul rostit de dl V. Babeș în dieta din Budapesta sunt două lucruri de sigur foarte deosebite între ele.

E cu toate acestea și o parte comună într-însele.

Mai înainte însă de a scoate la iveală această parte comună, voim să ne lămurim pozițiunea față cu dl V. Babeș.

Dl V. Babeș e un distins om politic și unul din cei mai autorizați membri ai partidului național român. În mai multe rânduri d-sa a fost ales în comitetul acestui partid, odată a primit însărcinarea de a exprima într'un memorandum vederile și aspirațiunile partidului, și la 1881, și la 1884 a fost raportator în conferențele ținute la Sibiiu ale partidului, ca membru al acestui partid a fost ales deputat pentru dieta din Budapesta și programul acestui partid l-a susținut în acea dietă. Fără îndoială dar' dl V. Babeș e unul dintre oamenii politici, care cunosc vederile și aspirațiunile Românilor din țerile coroanei ungare, știu să le exprime și se bucură de stima, de iubirea și de încrederea partidului național.

Noi dar', care am luat angajamentul de a susține programul acestui partid, nu puteam decât să spriginim pe dl V. Babeș în lucrarea sa, ceea-ce am și făcut după cât ne-au iertat puterile și priceperea, cu toate că nu totdeauna eram mulțumiți cu felul, în care dl V. Babeș susține cauza română. Nu ne simțim însă chemați a ne pronunța, dacă oameni ca dl V. Babeș bine lucrează ori rău, am ținut dar': Dl V. Babeș știe mai bine de ce face ceea-ce face și nu face ceea-ce nu face.

S'a produs cu toate acestea între membrii partidului național un curent de neîncredere față cu dl Babeș, căci deși om foarte deștept, dl V. Babeș nu e, ca om politic, destul de îndemânat și adese-ori pare a fi inconsecvent. Nu vom cerceta, dacă este ori nu motivată neîncrederea aceasta, destul că ea s'a produs și noi trebuia să o exprimăm, pentru-ca dl V. Babeș se știe, că sunt nedumeriri, pe care trebuie să le înlătureze, dacă ține la stima, la iubirea și la încrederea membrilor partidului național.

Astfel s'a produs oare-care încordare în relațiunile dintre dl V. Babeș și noi, încordare, care e stricăcioasă pentru noi, poate să fie stricăcioasă pentru dl V. Babeș, e însă mai presus de toate stricăcioasă pentru partidul național.

S'a ținut, că dl V. Babeș nu e destul de sincer, nu are convenită bună credință față cu partidul național: am sperat dar', că dl V. Babeș va da oare-care explicațiuni, care vor da puțința de a-l susține și mai departe, fără-ca să intrăm în conflict cu aceia dintre membrii partidului, care bănuiesc că d-sa face în dosul partidului cauză comună cu adversarii români ai noștri.

Asemenea explicațiuni, pe cât scim noi, nu s'au dat: e deci pentru noi cestiune de disciplină de partid să ne impunem cea mai deplină rezervă față cu dl V. Babeș, câtă vreme partidul nu se va fi pronunțat el însuși, dacă dl V. Babeș se mai bucură ori nu de încrederea lui.

Am publicat dar' discursul dlui V. Babeș, fără-ca să ne pronunțăm asupra lui. Nu ne pronunțăm nici acum. Ne vom da însă silința se aflăm, care este sentimentul partidului în cestiunea aceasta și îl vom exprima pe acesta. Noi nu facem, ci exprimăm opiniunea publică.

Deocamdată luăm act despre părerile exprimate de alții.

Eată, înainte de toate, aprețirile, pe care le găsim în „Gazeta Transilvaniei”, unul dintre organele partidului:

„În cele din urmă s'a aușit în camera ungarească și vocea unui deputat național român.

„Era și timpul să se audă, căci prea se bucurau șovinistii, că deputatul sârb Dimitriești a rămas singur singurel cu părerile lui, fără de nici o susținere și aprobare.

„Domnul Vincențiu Babeș este vecin cu colegul său Dimitriești, ocupând locul de lângă el pe una din băncile deputaților. Nu l'a putut scăpa dar' nici un cuvânt din discursul pronunțat de acest corifeu al partidei naționale sârbesce.

„Dimitriești a vorbit de necazurile Sârbilor, de plângerile lor îndreptățite, de desamăgirile lor, de ignorarea lor ca naționalitate, de nenorocita tendință de maghiarizare, de măsurile despotice ale guvernului, care nu respectă nici chiar libertatea individuală, de călcarea autonomiei bisericii sârbesce, de violarea simțului de dreptate al Sârbilor prin nelegala numire a unui patriarh, pe care-l urese toți Sârbii. El a descoperit reprezentanților elementului dela putere adevăratele sentimente ale poporului său arătându-le, că viu și puternic este încă conștiința națională a Sârbilor.

„Domnul Babeș le-a aușit toate acestea, a aușit pe colegul său sârb dîcînd, că Sârbii, deși ar fi îndreptățiti a ave o pozițiune de drept public deosebită în acest stat, s'au mărginit a pretinde egală îndreptățire numai pe terenul administrativ, dar' nici această modestă dorință a lor n'a fost împlinită de către cei dela putere.

„Enunțațiunile deputatului național sârbesc au trebuit să facă o adîncă impresiune asupra deputatului național român și au trebuit, firesc, să-l îndemne a face asemănare între starea noastră și a poporului slav din sudul Țerii-Unguresci.

— „Ce credeți voi, Ungurilor? Luați în deșert vorbele deputatului Dimitriești, pentru-că vi se pare un lucru bagatel de a vă juca cu o mână de Sârbi, când pe un Gyurkovits cu ceata slugarnică a conaționalilor sei îi puteți duce legați de sfoară. Dar' oare nu vă gândiți, că chiar de v'ar succeda a înăbuși pentru durată viața națională a Sârbilor, mai trăiesc în acest stat și câteva milioane de Români? Ce o să începeți cu acestia?

„Ori doară sînteți de părere, că deoarece-ce în sinul națiunii mele domnesce în momentele de față cea mai mare liniște, aceasta este un semn, că Românii sînt mulțumiți?

„Multe iluziuni v'ați făcut, domnilor, de când ați ajuns la putere, dar' cea mai mare iluziune ar fi să credeți, că Românii au renunțat la drepturile lor, ce li le-au răpit violența și uneltirile d-voastre.

„Colegul meu Dimitriești v'a vorbit de îndreptățirea elementului sârbesc de-a ave o pozițiune de drept public deosebită în acest stat. Vă asigur, că noi Românii nu numai sîntem conșcii de această îndreptățire, nu numai recunoaștem necesitatea de a ni se crea o pozițiune deosebită de drept public, dar' o și pretindem, căci este unica garanță pentru asigurarea pacificei dezvoltări a individualității noastre naționale.

„Onorabilul deputat sârbesc v'a ținut, domnilor, c'ar fi timpul să recunoașteți, că nu mai merge cu nenorocita d-voastre politică de maghiarizare. O ați pus în lucrare pe toată linia și în contra noastră, a Românilor. Credeți, că prin aceasta ați câștigat încrederea și simpatia poporului român și că v'il-ați făcut amic?

„Arătați-mi, vă rog, care este rezultatul politice, ce ați urmărit-o față cu noi Românii de 19 ani încoace? Eu vă spun sincer, că nu vîd să fi adus administrația d-voastre în ținuturile locuite de Români, decât miserie și amărăciune, ura și disprețul.

„Sîntem în ajunul unor mari complicațiuni exterioare. Credeți d-voastre, că o politică cu astfel de rezultate este aptă de a pregăti popoarele acestui stat pentru oara pericolului. —

„Cam aceste trebuie să fi fost ideile, ce le-a suscit în mintea dlui Babeș discursul lui Dimitriești, atunci când, după-cum ne spune un raportor ungur, a dat din cap ca semn de aprobare.

„Ne pare rău, că nu sîntem în pozițiune a constata, că dl Babeș a și pronunțat aceste idei în aul șovinistilor, cari trăiesc în amăgirea, că Românii nu sînt decât material pentru experi-

mentele fișpanilor și ale inspectorilor de școli unguresci.

„Dl Babeș s'a mărginit a vorbi mai târziu cu ocaziunea desbaterii speciale la rubrica fondului de dispozițiune, arătînd, că acest fond se întrebunțează pentru scopuri de agitare în contra Românilor.”

Aceste mai înainte de a ne fi fost cunoscut textul autentic al discursului. Vom vedea, cum va judeca „Gazeta Transilvaniei” acum, după-ce se știe, care sînt „ideile”, pe care le-a pronunțat dl V. Babeș.

Eată și aprețirile unui alt ținător, cei-i drept, nu organ al partidului, dar' unul dintre ținătorii române independente, care sînt totdeauna bine informate despre cele-ce se petrec la noi, — „Românul” din București:

„Am auzit destule nedreptăți ce se fac Românilor de preste munți de către compatrioții lor maghiari. Din când în când ne-am și ocupat cu starea lor și totdeauna am terminat prin a ne adresa către sferile conducătoare maghiare ca să pună capăt unei stări de lucruri, care nu poate să aibă decât urmări triste atât pentru Unguri cât și pentru Români.

„Și în împregiurările actuale, când Europa este amenințată de un crâncen războiu și când în special Austro-Ungaria este amenințată de a fi năpădită de valurile colosului dela Nord, în aceste împregiurări ținem, credeam că Maghiarii vor înțelege necesitatea unei bune înțelegeri între ei și naționalități.

„Încăierarea Austro-Ungariei cu Rusia este foarte probabilă, și de aceea în fața unei asemenea eventualități, ori-cine ar fi în drept a presupune, că bărbații de stat din Austro-Ungaria vor căuta înainte de toate să creeze în lăuntrul monarhiei o stare de lucruri, care să satisfacă legitimele dorințe ale tuturor popoarelor din monarhie.

„Așa îi spune fiecăruia mintea sănătoasă. Cu toate acestea în Ungaria lucrurile se petrec altfel. Conducătorii Ungariei, în loc de a căuta să mai îndrepteze unele rele din trecut, continuă a brusca naționalitățile prin politica lor.

„Lăsînd la o parte diversele măsuri administrative și sbuciumările continue ale societății maghiare cu „kultur-egylet”-urile ei, vom spune numai, că în camera ungare, urmînd discuțiunea asupra bugetului, nici unul dintre deputații maghiari n'a găsit de cuviință să dîcă măcar o vorbă de mîngăiere pentru naționalități. Ba unui deputat sârb, care a îndrăznit a-și ridica glasul în favorul celor apăsăți, i-s-a răspuns în nise termeni, care ori-ce, numai mulțumire nu pot produce în rîndurile naționalităților.

„Urmînd o asemenea politică, se nu creadă Maghiarii, că vor isbuti să întărească bazele monarhiei austro-ungare, și chiar bazele existenței

Foița „Tribunei”.

Faurul din comună.

— O biografie fără de nume. —

(Urmare.)

Veți că pe timpurile tatălui badii Ion trăiau oamenii într'alt chip și acum ear' într'altul și, pe deasupra, acum atâtea geutăți. Și apoi badea Ion a mai avut șapte frați și patru surori. Averea tată-seu s'a împărțit în douăsprezece părți. Deci dacă n'a știut să găsească ce nu-i modru de traiu, prin care să suplinească ce nu-i putea da pîrticica dela tată-seu, badea Ion a trebuit să rămână sărac. Și apoi este o istorie veche: cu oftatul și tînguital nu-ți poți umple nici coșul, nici șerparul.

Badea Ion putea ofta cât de mult, că tot sărac rămânea. Ba sărăcia și mai rău, așa că cu cât Toader creștea mai mare, cu atîta și sărăcia tată-seu era mai multă. Badea Ion dar' n'avea să-i de lui Toader de lucru.

De carte nu-și aducea badea Ion aminte, fără când aușia pe alții vorbind de ea. Și dacă îi dădea, preotul sau învățătorul, să dea pe Toader să învețe carte, el cionta iute vorba dîcînd: „N'am de gând să-l fac popă”. Și în cele din

urmă dădea de multe-ori, că și tată-seu, adevărat moșul lui Toader, n'a știut carte, și de aceea tot era între oamenii cei mai de frunte din sat.

Toader nu mai era acum tocmai copil mic. Era băiat de vre-o doisprezece ani. Începea a-i fi rușine să-i mai dea ajutor mumei sale prin casă, fiindcă îl rideau ceilalți copii, care, din firea lor, erau mai desmățați decât dînsul și mai bucuuros alergau, ca să se ațirne de șeriglele carrelor ori luau la goană vitele oamenilor, care din întîmplare se aflau singure în ulițele satului. De bună-seamă, că dacă avea Toader timp de a se însoți cu astfel de copii, n'ar fi făcut nici el altfel.

Nu doară că ar fi vrut să-l ferească pe Toader de societatea băieților desmățați badea Ion, totuși din întîmplare i-a găsit ocupațiune într'altă parte. Dacă a fost mai bine așa, judecați D-voastre. Se întîmplase de badea Ion a avut o scroafă cu șapte purcelăși, unul mai frumos ca celalalt. Purcelăși erau acum așa de mărișori, de nu se mai răzimai numai în suptul dela mama lor. Ca să-i dea însă în ciurdă, cu muma lor cu tot, badea Ion nu putea, că se gîndia, de unde să iee grăunțele, că să-l plătească pe porcar, și de unde pînile, ce porcarii le au tomnite să le capete dela cei ce-și dau vitele în ciurdă?

Dacă însă nu avea cu ce plăti păstorul, n'avea nici cu ce să țină acasă nici scroafa, nici purcelăși. Toader fu dar' ales de badea Ion să înlocuească pe păstorul satului. El avea să se ducă, și de și, cu scroafa și cu purcelăși să-i pască și să grijească de ei.

În toate zilele, când se crepa de ziua vedeai pe badea Ion apropiindu-se cu pași rari și cu mîinile băgate sub pept, de așternutul lui Toader. Acesta vara de regulă dormia sub streșina șopulețului. Când mai era un paș de făcut până să pună mîna pe Toader, badea Ion se opria, își diregea puțințel glasul și striga cam îndesat: „Măi Toader! Măi Toader!”

Toader, în somnul cel mai dulce, fiindcă dormia afară, îl aușia de aușit, dar' tot nu se putea deștepta de tot și așa, când striga tatăl său: „Măi Toader!” — răspundea aproape mărîind: „Hm!” Urma o pauză scurtă. Apoi ear' se aușia: „Măi Toader! . . . scroala măi, de te du cu scroafa!”

Toader, scărpinîndu-se după ureche, umbla să mai soarbă o lingură de somn. Badea Ion însă mai făcea un pas și, cu o scuturătură puternică, puneacapăt și somnului și convorbirii. Toader, căs era de tînăr, avea atîta experiență, ca să știe ce ar mai putea urma după scuturătură.

Odată în picioare, Toader era iute ca pri-

stinul. Îndată se spîla, dîcînd un „Tatăl nostru”, puneacapăt cu mămăligă după gît și acuși îl vedeai eșind pe un vîrf de hulă și dînd după turma lui cea mică. Când soarele la răsărit se ivia de după dealuri, Toader cu turma lui era la locul de pășune.

Aceasta se urma în toate zilele.

Într-o Duminecă era încă de dimineață o căldură păcloasă. Cu cât se ridica soarele pe cerul senin, căldura se părea tot mai nesuferită. Aerul era un cuptor înfierbîntat. Nici cea mai mică adiere de vînt. Pare că se înțepenise atmosfera, ear' nădușeala atît era de mare, încît părea că omul să-și peardă resufletul. Și lui Toader îi era cald. El se și ușurase pe cât s'a putut de haine, ear' turma lui a căutat răcoarea într'o baltă din apropiere.

Toader însă nu era numai singur păstor. Mai avea soți.

Cu acestia din trecere de vreme se juca „de-a zala” în toate zilele. La început cu petricele, apoi cu cuie de fer, care le adunau de prin păraele satului după ploii și pe urmă, ca jocul să aibă interes mai mare, cu zale. Cu toată căldura jocul s'a repetat și în Dumineca de care ne fu vorba. Și apoi dîcă omul ce va dîce, jocul pe interes dă nascere patimei, ear' aceasta cer-telor și încăierărilor.

lor naționale. Ceea-ce voiesc ei, maghiarisarea, este un vis, care le consumă puterile înăuntrul și îi face slabi în afară.

„Cu această ocaziune credem nimerit a dice câteva cuvinte și la adresa deputaților români din camera ungară.

„Se știe, că partida națională română din Ungaria numai cu mari greutate a isbit să trimită câțiva reprezentanți în camera din Pesta.

„Care era acum datoria acestor reprezentanți cu ocaziunea discuției asupra bugetului? Fără îndoială, de a expune și ei starea miserabilă, în care se găsește România din regatul Ungariei și de a cere îndreptare.

„Nu știm cum s'a întâmplat însă, că de astădată nici unul dintre deputații români n'a luat cuvântul cu ocaziunea discuției generale asupra bugetului. Numai după-ace s'a început discuțiunea pe articole s'a ridicat dl Babeș ca să spună d-lui Tisza, că dînsul întreține cu bani din fondurile secrete agitațiunea contra naționalităților.

„Cu o asemenea activitate parlamentară ni se pare, că nu se marchează importanța elementului român în regatul coroanei ungare.

„Știm prea bine, că nici printr-o expunere generală a situației Românilor nu s'ar fi putut dobândi vre-un vot favorabil din partea Maghiarilor. Dar' s'ar fi putut dobândi un succes moral: s'ar fi știut că în camera ungară sînt și reprezentanți români și că Români nu sînt de loc mulțumiți cu politica maghiară.

„Sînt destul de rari ocaziunile când pot și Români să spună că sînt de nedreptățiți, de aceea ar trebui cel puțin să se folosească ocaziunile, cari li se prezintă.”

Și de sigur, că nici „Gazeta Transilvaniei”, nici „Românul” nu exprimă păreri individuale. Se vor fi găsit printre Români foarte mulți oameni, care nu sînt mulțumiți cu modul, în care profită dl V. Babeș de pozițiunea ce i-s'a creat în viața politică a Românilor.

Am pute să ne unim și noi cu acestia; am pute să le dicem, că sînt prea exigenți și că dl V. Babeș el însuși știe mai bine, ce se poate și ce nu se poate în actualele împrejurări: n'o facem nici una, nici alta, fiindcă tot mai sperăm, că dl V. Babeș va lămurî el însuși opiniunea publică asupra motivelor lucrării sale. Căci nu ne putem închipui ca un om bătrîn, care foarte mult a ostenit, ca să-și câștige stima, iubirea și încrederea Românilor, să rămână indiferent, când i-se spune, că sînt mulți Români, care pun la îndoială sinceritatea d-sale, ba îl socotesc drept un om, care abuzează de încrederea Românilor.

Metropolitul Miron poate să dică: Prea puțin îmi pasă de opiniunea, pe care 'și-o fac Români despre mine, numai dacă sînt eu însumi împăcat cu mine. Poate, fiindcă în adevăr așa este aceasta pentru toți oamenii, care ușor se împacă cu sine însuși: puțin le pasă chiar și de opiniunea, pe care ei înșiși 'și-o fac despre sine.

Dl V. Babeș însă nu pare a fi dintre oamenii acestia, și de aceea sperăm că-și va da oare-care silință să lămurească pe cei nedumeriți și să-și facă de rușine pe cei ce-l grăiesc de rău.

Ear' dacă nu, atunci va trebui să se producă în cercuri foarte largi convinge-

După-ace norocul a fost, când cu unul, când cu altul dintre jucători, și după-ace se întăritaseră cu toții binișor de schimbarea norocului, o afurisită de zală se puse de-a curmeziș cu un ochiu în gaura de joc și cu altul afară. Toader, care aruncase cel din urmă, pretindea că zală e în gaură și este prin urmare a lui, altul, cu care țineau și ceilalți, dicea că nu este așa, și din întemplantarea aceasta se ceartă și în urmă se înhață de pîr și se iau la trînteli.

Atât au fost de adînciți păstori cei mici în joc și așa erau de preocupați de cearta și pîruală lor, încât ei n'au băgat de seamă ce se întemplantă în giurul lor. Un fulger însoțit de un tunet lung i-a deșteptat și a făcut sfîrșit și pîrului lor. Toader își aduce aminte de turma lui. Caută spre baltă, dar' nici un picior de scroafă nici de purcel; pe cer însă din apusul despre meadă-noapte s'au ridicat nise nori negri cu nise dungii cenușii înspăimîntătoare și se întinseseră pînă deasupra capetelor păstorașilor. Într'un moment Toader își adună ce biată a avut și fără de a se mai socoti, o tulesce spre sat. Fulgerele și tunetele se repețiau unul după altul și acum au început a căde și picușuri mari.

(Va urma.)

rea, că sînt între oamenii politici ai Românilor din țările coroanei ungare mulți, care țin mai mult ca Maghiarii să nu-i grăiască de rău decît ca Români să-i grăiască de bine, și că în rîndul acestor oameni trebuie să fie pus și dl V. Babeș.

Noi tot mai sperăm, că se va vedea lipsa de temei a acestei presupunerii.

Revistă politică.

Sibiin, 27 Ianuarie st. v.

De vre-o câteva zile încoace se colportează în cercurile partidului guvernamental scirea, că contele Iuliu Szapáry de sigur va dimisiona cît mai curînd și ministrul de comunicațiune Baross va primi în mod provisor portofoliul financelor. Această versiune se susține încă, și, judecînd după telegrama noastră de ieri, se pare că este și adevărată. În aceeași afacere i-se depeșează din Budapesta și diarului „Neue Freie Presse”:

„În cercurile politice s'a vorbit aji, că contele Szapáry nici nu va mai aștepta să se termine desbaterea bugetară, ci își va lua rămas bun dela minister deja preste vre-o câteva zile, probabil după-ace se va delibera bugetul ministerului de finance. Contele Szapáry la nici o întemplantare nu se va mai afla în funcțiune pe timpul desbaterii asupra legii financiare. Un succes pentru el nu s'a căutat de loc, fiindcă dl de Tisza a fost hotărît să facă în ministerul de finance un provisoriu mai lung. De intrarea dlui Coloman Széll în cabinet deocamdată nu poate fi vorba, deoarece-ace om de stat numai atunci ar fi gata a primi conducerea afacerilor, când s'ar face întru toate o schimbare financiară și toți ministrii s'ar supune unei dictaturi a ministrului de finance. Dacă deja de pe acum se prorocesc o durată mai lungă a provisorului, aceasta de sigur e de a se reduce la dorința cercurilor competente, care vor să facă la timpul seu posibilă o reconstruire temeinică a cabinetului. În timpul din urmă s'a vorbit mult, că ministrul de comunicațiune Baross sau ministrul de instrucțiune Trefort va primi conducerea ministerului de finance. O hotărîre definitivă încă nu există în această privință, deoarece-ace din multe părți se stăruie, ca dl de Tisza să se primească însuși conducerea provisorie a ministerului de finance, mai ales după-ace el între toate împrejurările e hotărît a decide de aci înainte însuși în toate cestiunile financiare mai importante, rezervîndu-și deosebi a comunica însuși cu marele grup financiar.”

Se pare că pe continent dispoziția politică s'a mai calmat în cele din urmă două zile. Opiniunea publică adună cu multă temere toate semnele și declarațiile și se încearcă a-și întări prin aceste speranțe într-o menținere a păcii. Dar' întocmai cum nu a existat mai nainte un fapt hotărît, din care s'ar fi putut concluda izbucnirea unui conflict, așa nu există nici în momentul de față un fapt pozitiv, care ar fi potrivit a împrăscia îngriririle serioase pînă la oare-care evidență incontestabilă.

În privința cestiunii de a se vedea dacă vom ave pace sau războiu, eacă ce a dîs secretarul de stat Hofman în comitetul administrativ al Alsației și Lorenei:

„Pacea este bolnavă actualmente, este ca un om bolnav; medicii stau împrejurul patului, întregul public urmărește cu interes fiecare schimbare în boală; fiecare dorește îndreptare; fiecare promite că va face tot posibilul pentru alinarea durerii. Este posibil — cu toții sperăm acest lucru — ca actualmente se nu existe un pericol pentru viață. Boala de care suferă pacea este atât de înrădăcinată, încât, chiar dacă va trece pericolul actual, o înlăturare deplină a suferinței, o însănătoșare deplină nu va urma, ci va rămîne o stare de slăbiciune, care în fiecare moment poate întoarce boala și produce o nouă criză. Aceasta este situațiunea. Dacă nu mă înșel, curentul în această țeară este, că oamenii nu voesc, ca Franția, pentru-ca să desfacă Alsația și Lorena de Germania, să poarte un războiu, care pentru Franția înșiși ar fi foarte periculos, ear' pentru Alsația și Lorena în orice împrejurări o calamitate dintre cele mai mari. Decît să se arunce Franția într'un asemenea războiu. Alsațienii și Lorenii sînt mai mulțumiți să rămână aceea ce sînt: membri ai imperului german. Acesta este curentul în țeară, cel puțin, după-cum cred eu, al marelui majorității a populațiunii, și mă bucur că nu sînt contradis cu această ocaziune. Așa fiind, domnii mei, este în interesul menținerii păcii, ca acest curent să se manifeste cu

țarie. Apropiațele alegeri pentru „Reichstag” sînt o bună ocaziune pentru această manifestațiune. Dacă țeara va trimite în „Reichstag” deputați, care să spună tare și hotărît, că Alsația și Lorena nu voiesc să scie nimic de războiul de răsunare, impresiunea asupra Franței nu va lipsi. Afirm, domnii mei, că 15 voturi ale deputaților din Alsația și Lorena, într-o cestiune, care atinge relațiunile între Franția și Germania, vor ave cu mult mai mare greutate, decît voturile celorlalți deputați din „Reichstag.” Pentru-că ei vor fi priviți în Franția ca expresiunea opiniunii publice din Alsația și Lorena. Greutatea acestor voturi va căde acolo în cumpăna războiului sau a păcii, după-cum adevărul vor fi date voturile, într'un sens sau altul. Fiecare poate, firesce, să aleagă cum voesc, dar' răspunderea, în cas când războiul cu toate stăruințele pentru menținerea păcii ar izbucni și ar acoperi țeara noastră de doliu, această îngrozitoare răspundere, domnii mei, o las pe seama acelor, cari nu știu să exerciteze influența lor în interesul păcii.”

Pre când în străinătate se vorbește despre o schimbare a politicii franceze, „Kreuz-Zeitung” din Berlin e informat din Paris, că cercurile guvernamentale de acolo încep a avé serioase temeri pentru menținerea păcii în urma necontentitelor sgromote războinice. Numita foaie face apoi o privire istorică asupra vexațiunilor franceze în Prusia în anii 1806—1813 și adaugă: „Într'un războiu contra Franței, Germania n'are să câștige nimic. Dacă însă ea ar fi din nou impusă la războiu, atunci negreșit că va trebui să încerce a nimici un cuib, în care de secole se fabrică arme și intrige, ce turbură liniștea Germaniei și pacea Europei.”

E de remarcat, că „Kreuz-Zeitung” până acum a fost cu totul moderată în manifestările sale anti-franceze.

Chiar și astăzi se dice, că expunerea ei istorică nu trebuie interpretată în sens războinic.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung” atribute o mare valoare constatării ce o face din Paris, că evenimentele dela bursa din capitala Franței în prima linie au fost provocate de rivna speculațiunilor. Cu privire la articolul apărut în „Journal de St.-Petersburg”, diarul oficios din Berlin dice: „Neîncrederea ivită și perspectiva izbucnirii unor conflicte aruncă o tristă lumină asupra caracterului situațiunii, care cu toate observările diarului din St.-Petersburg, că diulnic s'a arătat, că nici un guvern nu voiesc războiul, nu poate fi de loc stabilit.”

„Vossische Zeitung” dice, că Rusia înainte de toate ar trebui să contribuie la stabilirea liniștei prin retragerea pe față a candidaturii principelui de Mingrelia.

Cu privire la măsurile Austro-Ungariei serie „Journal des Débats”:

„Măsurile Austriei pun întreaga Europă în uimire. Declarațiunea, că acele măsuri se iau numai din punct de vedere de precauțiune, fiind situațiunea încordată în Apus, e numai în parte exactă. Rup-tura între Franția și Germania nu atinge direct interesele Austriei. Austria nu-și are ochii atinți spre Rin, ci spre Dunăre. Austria n'are deplină încredere, că cestiunea bulgară se va pute rezolva pe cale pacinică. Neapărat aceasta nu o spun politiciii, dar' starea lucrurilor dintre Germania și Franția nu este adevăratul motiv al măsurilor luate de Austria.”

Katkoff despre Germania și Austro-Ungaria.

„Moskovskija Wjedomosti”, organul vestitului panslavist Katkoff, a publicat zilele aceste un articol, ce a produs o mișcare destul de vie în diaristica europeană, mai ales și în cea austro-ungară. Ținem deci de bine a prezenta și cetitorilor nostri un extras mai cuprinzător din amintitul articol, precum urmează:

Diarul amintit ventilează cestiunea rapoartelor germane-rusești și se miră, cum de se aduce pe tapet în mod periodic cestiunea aceasta, dacă după spusele lui Bismarck, Rusia nu are motive de a ataca pe Germania, și nici aceasta de a ataca pe Rusia. De ce se vorbește dar' de o presupunere, întreabă diarul amintit, dacă această presupunere e neîntemeiată, și prin urmare fără înțeles? De unde vine tonul sîrbătoresc și pentru ce e de lipsă declarația empatică: „Noi vom a ne apăra, noi trebuie să ne apărăm și noi ne vom și apăra pînă la ultima

picătură de sînge, dacă Rusia ne va ataca”. Mai departe întreabă numita foaie, că ce importanță are amintirea Poloniei, căci acolo nu există vre-un motiv pentru a începe un războiu cu Rusia? Apoi desfășură diarul amintit, că Rusia are interese de cea mai mare importanță în Orient, Germania însă a declinat dela sine hotărît prin gura cancelarului Bismarck ori-și-ce interes în Orient. „Moskovskija Wjedomosti” accentuează, că Bismarck a combătut chiar și articolele din diare, care provocau pe Germania ca să oprească pe Rusia în marșele înspre Constantinopol. Cu privilegiul acesta a dîs Bismarck, că acolo pot să fie alții interesați, Germania însă trebuie să primească rolul unui avocat de pace, chiar dacă ar fi considerată în Austro-Ungaria de rusofilă, ear' în Rusia de austrofilă. Dacă este așa, dice mai departe „Moskovskija Wjedomosti”, atunci pentru-ce să primească Germania asupra-și grelele sarcini ale unui avocat și samsar? Nu ar păzi oare Germania pacea mai bine, dacă nu s'ar amesteca în treburi, în care ea, precum înșasi dice, nu are nici un interes?

Mai departe desfășură „Moskovskija Wjedomosti” motivarea istorică a influenței rusești în Orient și dice, că încătr privește pe Austro-Ungaria, aceasta întră acolo într'un teritor cu totul străin. Ea caută în Orient compensațiuni pentru pierderi avute, ea caută posesiuni noi. Austro-Ungaria apare acolo ca stăpînător, opresor și dușman a tot ce formează bazele generale ale popoarelor din Orient, dușman al alianței lor cu Rusia. Cu o astfel de direcție politică trebuie să colideze Austro-Ungaria cu Rusia. Ce are să însemne aici mijlocirea Germaniei? Nu poate să existe în Orient nici un compromis între Austro-Ungaria și Rusia, ce nu ar fi în paguba Rusiei și în paguba naționalităților, cari au același sistem și aceeași cale ca Rusia. Rusia nu e partea agresivă. Într-o asemenea stare, ce-i mai rămâne de a face unui mijlocitor binevoitor și într'adevăr onest?

„Wjedomosti” răspund: Aopri pe partea care atacă să invadeze pe un teritor străin și să facă anexiuni. Ear'dacă mijlocitorul acesta crede, că problema lui ar fi, să ajute părții atacătoare pentru a sil pe cealaltă parte ca să facă concesii, atunci aceasta nu înseamnă a fi mijlocitor, ci aliatul părții atacătoare, adevărul adevăr, și e lucru natural a crede, că pretinsul mijlocitor nu se va arăta desinteresat față cu lucrurile ce se petrec, și cu toate asigurările lui va da privilegiu ca și interesele lui să pară atinse. Ce trebuie are mijlocitorul de a stăru pentru o învoeală, care totdeauna va avé un caracter unilateral și va însemna pentru Austro-Ungaria un pas înainte, ear' pentru Rusia un pas înapoi?

Este foarte natural, că puterea, care va ajuta părții atacătoare, care va îngrijii de această parte și care va lucra solidar cu ea, aceea putere, care a fost spriginită din partea Rusiei în atacurile și anexiunile ei, spre paguba Rusiei, Germania Bismarckiană, dacă va exercea față cu Rusia o politică ecivocă, are cuvinte de a se teme, că Rusia nu se va tot retrage, ci odată se va pune și ea la rezistență. Faimă despre un războiu germano-rusesc se ivesc periodice; ele se ivesc mai ales pe timpul, când expiră triumviratul alianței, în care triumvirat Germania 'și-a anectat rolul unui mijlocitor, și când acest rol pare a se pune în contra înaintării succesive a Rusiei, și pentru înlocuirea înfrîurii rusești cu cea a Austro-Ungariei. Nu de aceea i-se atribute Rusiei dispoziții războinice și intențiuni agresive, pentru-că ea ar avé întră adevăr asemenea intențiuni, ci din temerea, că în sfîrșit i-se va urî și ei a merge pe calea, care i-se defige în învoeală cu Austro-Ungaria prin mijlocirea lui Bismarck. Ear'dacă Rusia dorește să aibă și ea politica ei proprie, dacă ea nu vrea să se supună cerințelor politicii dușmănoase ei, atunci toată lumea vorbește de inevitabilitatea războiului. Să încep intimidări prin coalțiuni, și se încep apoi sfîrșiri de nouă perturbări în Orient.

Nouă ni se pare, — așa sfîrșesc „Moskovskija Wjedomosti”, — că conducătorul politicii germane atunci ar face țerii sale cele mai bune servicii, ear' pacea Europei o va asigura mai puternic, dacă va abdice la acest joc de alianță și se va mărgini la rapoarte bune cu Rusia, de unde unei Germanie libere de pretensiuni nu i-se nasce nici o primejdie. Nimic nu-l împedecă pe Bismarck, de a ține rapoarte prietenești și cu alte puteri, și cu Austro-Ungaria, dar' se nu împingă pe aceasta la o politică agresivă în Orient, căci acolo mai curînd ori mai târziu trebuie să colideze cu Rusia. Bismarck a făcut mari fapte în viața lui. Ar fi pentru dînsul timpul, ca să fie mulțumit. Este destul ceea-ce a făcut și ar

fi bine, dacă el 'și-ar termina cariera lui prin consolidarea scopurilor ajunse, ear' aceasta o va ajunge mai bine, dacă va abdica de la intențiunile și pretențiunile la dictatura lunei întregi. Aceasta a fost o idee napoleonidă, care — precum cunoscut este — nu 'i-a succes nici lui Napoleon I.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit pentru restaurarea bisericii și a mănăstirii franciscane din Cohalm suma de 200 fl.

Întărire. Maiestatea Sa a întărit alegerea arhimandritului gr.-or. sârb din Mesiț, Nectariu Dimitrievici, de episcop al Verșețului.

Schimbări la Curie. După-ce judecătorii dela Curie Masirievits și Brenner au fost pensionați, s'a întemplat dîile aceste candidații alor doi judecători. Candidați au fost judecării dela tabula reg. din Budapesta Ludovic Schedius și Ludovic Németh. Cel dintăiu va rămâne poate și în viitor în ministerul de justiție, ear' în locul lui va fi candidat Bela Vörösmarty.

Camera advocațională din Murș-Oșorheiu 'și-a ales în adunarea generală din 5 Februarie n. president: pe Albert Dobai; vice-president: pe Ioan Dajbuc; secretar: pe Oliver Csontos; fiscal: pe Acusius Darkó; cassar: pe Iuliu Schönstein; membrii în comitet: Ioan Debreczeni Nagy, Ludovic Csongvay, Mateiu Pop de Grid, Ioan Dieső, Andreiu Kozma, Adam Lazar, I. Blumenfeld, Albert Kuti; membrii suplenți: Dr. Oscar Lani, Samuil Nagy, Dr. E. Wermescher și Ioan Hofgraeff.

Inscrierile la cursul de moșit din Oradea-mare se fac dela 1—10 Martie n. Sînt de a se produce: certificat de origine, atestat de botez, testimoniu de moralitate și atestat de sănătate.

Împrumutul de miserie publică al comitatului Pesta. Ministrul de interne a aprobat hotărîrea ce a adus-o la timpul seu congregațiunea generală a comitatului Pesta, în urma căreia are să se contragă pe contul fondului pentru lucrările publice un împrumut de 80,000 fl. pentru potolirea miseriei publice.

Conferența ținută de dl Dr. A. Brote, Duminecă, în folosul „Reuniunii meseriașilor români din Sibiu”, a fost pe cât de bine cercetată, pe atât de interesantă. Impresiunea produsă asupra publicului a fost adîncă și ne promitem, că vom pute să le împărțăm cetitorilor nostri disertațiunea dlui Dr. A. Brote în întregul ei.

Schimbare de posesiune. Domeniul Pellerd în Baranya, ce formează proprietatea ereșilor după Al. Krebs, a trecut în posesiunea negustorului din Budapesta, Coloman Brázay pentru prețul de 455.000 fl.

Biata visterie a statului. Referitor la scriile răspîndite, că guvernul ungar în urma măsurilor de precauție luate ar avé în cassele statului sume de bani, cari sume ar fi de ajuns până la vară pentru acoperirea cheltuielilor curente precum și pentru acoperirea trebuințelor extraordinare prînește de administrația armatei, declară „Bud. Korr.”, că aceste scrii sînt cu desăvîrșire neadevurate. Un deficit bugetar de 22 milioane și afară de aceea trebuințe extraordinare neprevăzute de mai multe milioane floreni nu se pot acoperi cu măsuri de precauțiune.

Căderea cursurilor în săptămîna din urmă a fost grozavă. Așa au cădut acțiile de credit austriace în cele din urmă 14 dîle dela 280.70 la 260.25, au perdut adecă 20 fl. acțiile de credit ungaré au cădut tot astfel; Acțiile bancei de excompt au cădut dela 96.25 la 84.50; acțiile bancei de ipotecare au cădut dela 132.50 la 120; acțiile bancei comerciale dela Budapesta dela 658 la 633. Rentele încă au cădut, așa renta ungară de aur dela 99 la 91.70, renta de hîrtie dela 90.05 la 83.40.

Semn al timpului. O foaie aradană împărțisese: Comanda de întregire a regimentului de infanterie Nr. 33 a primit dela comanda militară din Timișoara porunca, să se repareze încălțămintele soldaților pentru pregătire de marș. În urma acesteia au fost recuirați 40 pantofari din Arad, care sînt deja de ieri ocupați în cetate.

Completarea facultății de medicină din București. S'a distribuit în camera României un proiect de lege pentru înființarea a trei noi catedre la facultatea de medicină din București, și anume pentru clinica chirurgicală, pentru patologia experimentală și bacteriologie și pentru clinica medicală. Pentru aceste catedre sînt propuși, cu dispensă de concurs, domni doctori: George Asachi, Victor Babeș și Nicolae Calinderu.

Societatea „Crucea Roșie” din România a ținut la 30 Ianuarie adunarea sa generală, aprobând gestiunea anului 1886. Din darea de seamă a comitatului rezultă, că în cassa societății au intrat 124.326 de lei 30 bani, și s'au cheltuit 24.172 lei 50 bani, rămînend la sfîrșitul anului 100.153 lei 50 bani.

Adunarea a exprimat și dorința de a se forma în toate județele din țeară comitete secționare compuse din doamne, care să se ocupe cu adunarea de bani pentru alimentarea fondului „Crucei Roșii”.

Răscumpărare de cale ferată în România. Comisiunea bugetară a camerei României o ocașiunea discuțiunii bugetului general al statului 'și-a exprimat în unanimitate ideea, că ar fi bine să se răscumpere linia ferată Lemberg-Cernăuți-Iasi.

Inarmări. După o scire din Amberg s'a sporit numărul lucrătorilor din fabrica de puști de acolo, căci la dîle trebuie să fie lucrate 180—200 de puști. Referentul din inspecțiunea artileriei și a trenului, colonelul contele Thürheim a plecat la Amberg. — 20.000 Munte-negreni s'au armat cu puștile cele noue. Cu toate că este mereu asigurată despre intențiunile pacifice ale principelui Nichita, Poarta totuși a întărit trupele din Sârbia-vechiă.

Pregătiri de războiu rusești? După-cum spune o depeșă din Cracovia, Țarul ar fi dat ordin, că să se înceapă imediat lucrările pentru clădirea unei căi ferate mai late dela Varșovia la Radom. — În Odessa au sosit din Petersburg și Germania o mulțime de conserve pentru armata de Sud.

Țarul și războiul. Din Genf 'i-se scrie diarlui „Secolo”: Principele Krapotkin se declară: „În momentul, când Rusia declară războiu ori-și-cărei puteri, Țarul 'și-a pronunțat sentența de moarte. Emigranții rusești desvoaltă aici o activitate febrilă. Mai mulți nihilisti cunoscuți s'au reintors în secret în Rusia.

Se comunică din Albania, că Abecedarele, scrise în limba albaneză cu litere latine și trimise de societatea albaneză din București, „Drita”, au produs mare furie printre copiii grecesici, care lucrează pe întrecute la grecisarea Albaniei.

Papa și Sultanol. După o scire ce o primesce „Pol. Korr.” din Constantinopol, Sultanol ar fi părăsit intenția avută, de a însărcina pe Mysr Roteli cu predarea unui inel Papei Leo XIII, și anume din motive de etichetă, și a însărcinat acum cu această misiune definitiv pe patriarhul armeno-catolic Mysr Azarian. Acesta a fost în 1 Februarie n. la palat, unde Sultanol 'i-a predat inelul. Marele-vezir 'i-a dat o scrisoare pentru cardinalul Iacobini, precum și o mulțime de decorațiuni pentru demnitarii din giurul Papei.

Cea mai nouă operă a lui Verdi, „Otello”, s'a reprezentat pentru prima dată în „Scala” din Milan înaintea unui public pecăt de numeros pe atât de distins, ce a venit din toată lumea civilisată, ca să se convingă despre importanța ultimei creațiuni a bătrînului maestru. După rapoartele foilor vieneze, ce 'și-au trimis raportori speciali la Milan, succesul a fost grandios. Musica, textul și înscenarea, toate deopotrivă sînt lăudate în mod entusiast, deoarece ce toate ar însemna un progres al maestrului însuși, avînd în vedere penultima sa operă *Aida*.

De ale timpului. Cel mai nou buletin al institutului meteorologic din Viena dîce, că presiunea aerului în provinciile noastre încă nu promite o schimbare grabnică a timpului.

Meseriile la sătenii români.

„Meseriașul Român”, foaia brașoveană „alcătuită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii”, a publicat în Nr. 21 al anului I. următorul articol:

Când cunoaștem lipsele țăranilor români, când vedem că punga lor e goală, neavînd cei mai mulți de multe-ori măcar un gologan, atunci trebuie să 'i sfătuiim, să le arătăm pe ce ar mai pute ei căpăta creștări. Este de creștut, că n'au cămintele vedem, că pe întrecute lor îmbrăcăminte dela pălărie până la opincă și până la cismă dau tot din pungă; dau pălărie pe unelte casei, pe unelte economice, dau și trebuie să dea bani la dare și la felurile repartițiuni, fără să prea aibă de unde 'i căpăta. Plugarii români abia pot prinde cățiva creștări vîndînd bucate și câte o vită, dar' și așa, după-cum merg lucrurile acum, de multe-ori îi vedem devenind proletari și luând lumea în cap.

Trebuie deci să le arătăm, că ei pot căpăta creștări prin industria de casă.

Dîceam altădată, și o repetăm, că plugăritul cu industria sînt strîns legate ca cele două suguri dela uger.

Am arătat în numărul trecut materialul brut, ce se poate strînge și vinde; ce se poate prelucra și pe care se pot căpăta frumoși bănișori. Venim acum să arătăm, că sătenii români au timp în destul peste an a se ocupa cu industria de casă, că ei pot lucra câte o meserie de casă, fără să fi fost ucenici și sodali; să arătăm, că se poate ridica cât de cât bunăstarea țăranului român prin industria de casă.

„Timpul e bani”, dîce Englezul. Românul însă este departe de a înțelege, că în tot cîșul poate căpăta bani, dacă ar lucra ceva de Doamne-ajută. Multe și multe dîle sînt preste an, în care sătenii nostri n'au ce lucra și omoară vremea umblînd de colo până colo, eară pătimașii zac și beau prin cărciume. Beau și mîncă, risipesc fără a câștiga sau a aduna ceva. Dela sîrbătoreala, sf. Nicolae, toată iarna până la sîrbătoreala Mucenicilor, nu pot nici ara, nici ogori, nici gunoi. Mai cinci luni de dîle în fiecare an cei mai mulți țărani au tot sîrbători. Ei tot consumă, fără să câștige ceva. Eată dîlele, care sînt destinate și în care țăranul român poate să lucre câte o meserie, câte un obiect, de care are lipsă.

Și ce fel de meserii pot ei lucra? Acelea, care le-au folosit moșii și strămoșii lor.

Plugarul primăvara și apoi vara ară, seamănă, plivesce, secără; toamna îmblătesce; iarna alege grăunțele, le duce la moară, le macină; femeia coace pîne, deci eată-o brutăreasă. Țării pot dară coace și duce pîne de vîndare pe la țiguri, și pot prinde cățiva creștări. Din lemnul brut eară fac ei câte ceva. Toamna caută țăranii lemnul strîmb menit a se face din el leucă, lemnul de obești, de loitre, și uscînd aceste lemne, iarna le cioplesc, le neteșesc cu cuțitoia, le lucră și le vînd. Tot asemenea pregătesc ei roabe, furci de fîn, coade de coasă, coade de topoare, cormane, grindee, juguri dela car, le meșteșugesc și le vînd în sat sau la țiguri celor ce au lipsă de ele. Vîdău-am țărani români lucrînd iarna și vîndînd la țiguri ciubare, putini; vîdău-am pe mulți săteni români adunînd toamna niule de richită, eară iarna măiestrind coșuri de car, coșuri pentru stupi, coșuri pentru postovari pentru a spăla lăna, coșuri de mîna mari și mici. Vîdău-i-am alegînd paie, vîpsindu-le și măiestrind iarna felurile coșuri ori scoarțe; vîdău-i-am formînd pîlării de paie pentru bărbați, femei și pentru copii și căpătînd creștări pe ele.

Pielele le argălesc cu coaje de arin, le taie în opinci de diferite mărimi și le vînd prin sate și pe la țiguri. Din pîrl caprelor fac ei nojițe frumoase și le vînd. Din pieile mieilor și ale cărlanilor pot lucra căciuli și pieptare cu flori frumoase și aședate cu gust. Tot asemenea și cojoace de tot felul, și vor pune frumoși bani la chimir.

Din lut pot țăranii măiestri: precum și fac unii, olărie frumoasă, strachini, tipșii, ulcioare și borcane, ducîndu-le și vîndîndu-le pe la țiguri.

Tot asemenea din peatră; sînt mulți Românași, cari pregătesc petri de moară, petri sau cruci la morminte, căci cele de lemn putrețesc. Tot din peatră vîroasă, nu orășenii, ci sătenii fabrică var, și pot de asemenea câștiga bune parale. Cei-ce fabrică cărămide și țigle sînt, cum se scie, bocotani.

Din lăna prelucrată și țesută fabrică pînură, dimie, din lăna vîpsită, din strămătură prin mînușitele femeilor române, se produc felurile flanel, încăt vîdă pe țăranii români croind și cosînd ca croitorii, fără a fi învățat undeva croitoria. Fac cioareci ca scriși pe picior. Eară în comunele militare sînt măiestresc nădragi cu șinoare și cu flori. Zechile croite pe trup, așa numite zechi cu aripi, stau ca crescute pe trup, încăt când vîdă pe juri și fetele la joc, își fug ochii după ei. Acestea aduc sau păstrează în buzunar frumoase parale.

Din sîuri sînt, destui Români, cari prepară luminări și săpunuri pentru vîndare; sînt Români, cari din bostinele de țaguri dela stupi fac ceară și din aceste făclii felurile.

Eată cu ce să se ocupe țăranii iarna; eată cum pot ei să 'și îmbunătățească starea lor materială.

Pot propăși și mai mult, aducînd în sat câte un rotar, câte un faur, câte un cismar, dela cari să învețe mai mulți juri rotăria, alții faurăria și alții cismăria și alte meserii.

Aceste înșirate mai sus și alte meserii sînt a se promova prin satele românești. Este însă datorita fiecărui Român inteligent și în prima linie a preoților, învățătorilor, a notarilor și juților comunali, ca să îndemne pe țăranii români a se ocupa iarna cu industria de casă.

Varietăți.

(În contra regulamentului.) Sînt câteva dîle de când regina Christina a Spaniei invită o societate la ceai. Conversațiunea trata despre frigul abnormal al iernii și regenta se apropiă de o fereastră spre a se uita la termometru. Cu această ocașiune îndreptă privirile sale la o sentinelă, care își freca mîinile înghețate. Regina, trimițînd după comandantul postului, îi dîse: „Am să 'ți fac o rugăciune, care este în

contra regulamentului militar: dă-mi voie să trimis sîrmanului băiat, care străjuesce afară, o cească de ceai”. Se înțelege, că oficerul exprima consimțămîntul seu printr'o aîlîncă salutare. Regina umplu ea însăși o cească mare cu ceai, adăugînd o cătine cuvenită de rom, puse pe o tăviță o colecțiune de prăjituri și trimise cu un lacheu totul soldatului surprins, căruia îi făcea dela fereastră semne binevoitoare, invitîndu-l să bea și să mînce.

(O vorbă glumeată.) Reposatul actor comic dela teatrul curții, Fritz Beckmann era înzestrat cu un spirit sarcastic și totdeodată un vîntor pasionat, dar' puțin dibaci. Cu toată nedibăcia lui era invitat mai la toate partidele de vîntoare, fiindcă prin glumele sale provoca totdeauna ilaritatea tuturor. Amicul seu, Carol Meixner povestesc în notițele sale publicate de cîrînd, că la o vîntoare ce se făcu la Lobau, lîngă Aspern, se afla postat aproape de Beckmann: eacă un iepure, care venia în fuga mare drept spre Beckmann: „Bagă de seamă, Beckmann, un iepure!” îi striga Meixner. Beckmann pune pușca la ochiu, țintesc și trage, dar' pușca nu ia foc, se vede, că uitase să pună capsula; însă în același moment iepurele cade mort la picioarele lui. Toți vîntorii exclamară: „Bravo Beckmann!” cu un suris neastîmpărat, căci Beckmann, prîvind cu o expresiune de mirare, când iepurele mort înfățișa tabloul cel mai comic posibil. Iepurele împușcat de un alt vîntor mai puțin se alerge cățiva pași, până cadu mort la picioarele lui Beckmann. Tot Meixner dîse de amicul seu Beckmann: „Glumele ce le făcu și iepurii ce 'i împușcă, mai trăiesc și astăzi!”

(Un testament original.) Sînt câteva dîle de când a murit la Londra avutul rentier Daniel Jackson, cunoscut pentru excentricitățile sale, care prin testamentul seu a luat următoarea dispozițiune:

„Rudele mele sînt sărace, prin urmare nu vor sci cum să economisească starea mea; statul ar pute să o peară prin izbucnirea unui războiu eventual; în privința aședămintelor de binefacere este sciut, că numai aceia capătă ceva, care sînt nerușinați în cererile lor; eu însă doresc, ca avuția mea să rămînă în eternitate intactă; de aceea numesc de moștenitor universal al averii mele, care se urcă la suma de două sute mii livre sterlingi, pe șeful casei Rothschild la Londra.”

Acest testament a cauzat multor persoane o mare supărare; ear' baronul Rothschild a cerut 8 dîle de chibzuire, după care va decide, dacă acceptă sau nu moștenirea.

(Tinerețe vecinice.) Față cu aserțiunile unui raportator american, care dîce, că cîntăreștea Adelina Patti (chiar și Maria Geistinger) sciă să 'și păstreze tîntul tinerețelor prin aceea, că evită ori-ce a atîngere cu apă, își pune pe obraz numai suliman (gold-cream); unii amintesc împregiurarea, că două din cele mai vestite frumete ale istoriei 'și-au păstrat până la adînci bătrînețe tîntul delicat al obrazului, chiar prin mijloc contrar. Medicul Galenus ne spune, că renumita Phryne nu a folosit în viața ei suliman, ear' sîrbătoreala Ninon de l'Enclos nu 'și-a pus pe obraz nimic decăt apă curată de ploaie.

Din public.*)

Petroșeni, 3 Februarie n. 1887.

La contrareflexiunile făcute de preotul gr.-oriental din Petroșeni, Avram Stanca în nr. 12 din a. c. al diarlui „Tribuna”, moralmente mē ved constrîns a da următoarele declarațiuni:

Lipsește de tot adevărul sînt dîsele domniei sale cu privire la înmulțirea turmei mele prin parochieni gr.-or. îndemnându-i pe acestia a trece la religiunea gr.-cat. sub cuvînt: „că aceasta e mai bună și mai cu vață”; așa ceva nu amai că nu convine cu caracterul și pozițiunea mea, dar' 'mi-ar servi numai spre desonore și dejosire; trebuie dar' să mă umeșc, când un preot, ce e chemat a predica adevărul, pășese la publicitate cu frase goale alcătuite cu multă trudă.

Tendențioase și netemeinice sînt mai departe aserțiunile sale, când dîce, că eu cu ocașiunea de alegeri absentez de acasă, intenționînd de a evita bănuiele. Mărturisesc, că cu atari apucături, despre cari singur acel preot mē suspectează, nu m'am îndatînat.

Din aceste premerse, nefînd dar' corespondențul condus de simțul ecuității și al dreptății, ci numai de aversiune personală, întreg cuprînsul corespondenței din premenționatul număr referitor la persoana mea, îl declar de fals și nefundat.

Stefan Radicu,
protop. gr.-cat.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 5 Febr. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.1/2 cr. până 45.— cr. unguresci grei, tineri 46.— cr. până 46.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., uşori 43.— cr. până 44.— cr., marfă ţerănească, grea 43.— cr. până 45.— cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., uşoară 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito uşori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 43.1/2 cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., transito uşori 43.— cr. până 44.— cr., îngrăşaţi cu ghindă — cr. până — cr. per 4% împănici la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 7 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 60—80 Kilo fl. — până — (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.50, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Alba-Regală) 77—81 Kilo fl. 9.15 până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.05, (de Bacska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.70 până 9.05, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. 9.05 până 9.40, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90. Sîcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.75 până 6.80. (Orđ nutreţ.) 60—62 Kilo fl. 6.60 până 6.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.20 până 10.—. Ovîs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.50 până 6.90. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 până 5.90; de alt soi fl. 5.80 până 5.95. Rapiţa fl. 10.1/4 până 10.7/8; de Banat fl. — până 9.—. Mălaiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.20 până 9.22 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.92 până 8.94. Sîcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 6.27 până 6.29. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.25 până 5.27. Rapiţa (August—Septembrie) fl. 11.1/8 până 11.6/8. Spirit (brut) 100 L. fl. 27.50 până 28.—.

Cursul pieţei din Sibiiu

din 7 Februarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.35 vînd. 8.45
Lire turcesci " 11.25 " 11.30
Imperiali " 10.25 " 10.30
Ruble ruseşti " 1.15 " 1.16

Bursa de Bucureşti.

Cota oficială dela 5 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . . Cump. 90.— vînd. 92.—
" Rur. conv. (6%) . . . " 85.1/2 " 87.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom. . . " 255.— " 260.—
Banca naţională a României . . . " 995.— " 1010.—
Împr. oraş. Bucureşti . . . " 36.— " 37.—
Act. de asig. Naţională . . . " — " —
Credit mob. rom. " — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . . " 98.— " 99.—
Schimb 3 luni " 25.13 1/4 " —
Societ. const. " — " 142.1/2
Aur " 17.1/8 " 18.—

Bursa de Budapesta

din 7 Februarie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6% 95.80
" " " 4% 86.60
" " hârtie " 5% 145.—
Împrumutul căilor ferate ung. 95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 102.50
Bonuri rurale ung. 102.50
" " " cu cl. de sortare 102.50
" " " bănăţene-timşene 102.50
" " " cu cl. de sortare 102.50
" " transilvane 102.50
" " croato-slavone 97.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 115.50
Împrumut cu premiu ung. 119.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin 77.25
Renta de hârtie austriacă 78.75
" " argint austriacă 108.25
" " aur austriacă 131.—
Losurile austr. din 1860 840.—
Acţiunile băncii austro-ungare 280.—
" " de credit ung. 272.30
" " " " austr. 102.—
Argintul 6.05
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina” 10.11
Galbeni împărătesci 62.90
Napoleon-d'ori 128.—
Mărci 100 imp. germane
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena

din 7 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6% 96.20
" " " 4% 86.70
" " hârtie " 5% 145.50
Împrumutul căilor ferate ung. 95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 103.40
Bonuri rurale ung. 103.40
" " " cu cl. de sortare 103.40
" " " bănăţene-timşene 103.40
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare 103.40
" " transilvane 104.50
" " croato-slavone 116.55
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 119.—
Împrumut cu premiu ung. 77.80
Renta de hârtie austriacă 80.20
" " argint austriacă 109.25
Renta de aur austriacă 130.50
Losuri austr. din 1860 856.—
Acţiunile băncii austro-ungare 281.—
" " de credit ung. 772.60
" " " " austr.
Argintul 6.03
Galbeni împărătesci 10.11
Napoleon-d'ori 62.80
Mărci 100 imp. germane 127.90
Londra 10 Livres sterlingi

Candidat de avocat

caută cancelarie în provincie. Scie unguresce, românesce şi nemţesce. Condiţiuni şi oferte la administraţiunea „Tribunei” sub [403] 1—2 „Navi”.

Concurs.

Din partea presidiului comitetului fondului pisetal din Abrud-Roşia, se deschide concurs pentru postul de protomedie în Roşia-montană.

Acest post este împreunat cu următoarele emolumente:

1. Salar anual 750 fl.
2. Intervenţie pentru un cal 120 „
3. Relut de cuartir 100 „

Cu totul dară 970 fl.

Concurenţii, în termen de 4 săptămâni computate din 18 a lunii curente, pre lungă diploma despre gradul de doctor în medicina universală, vor avè a proba şi o praxă de cel puţin 2 ani, şi că cunosc limba română şi maghiară.

Alesul medic va fi obligat a cura gratuit proprietarii de mine şi lucrătorii acestora în comunele Roşia şi Cărpeneş.

Concursurile, ajustate cu documentele recerute, sînt a se adresa în termenul defîpt subscrisului preşedinte în Roşia (Verespatak).

Concursurile prezentate mai târziu nu se vor lua în consideraţiune.

Roşia, în 17 Ianuarie 1887.

L. Moldovan,
preşedinte.

[401] 3—3

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA”.

Onoraţii membri se invită prin aceasta a lua parte la

Adunarea generală extraordinară,

care va avè loc **Duminecă în 20 Februarie st. n. la 3 oare după prînz**, în casa institutului strada Cisnădiei Nr. 5.

Obiecte de pertractare:

1. Regulativ pentru asigurarea pe viaţă a riscului de războin.
2. Contribuire la fondul de pensiuine pentru funcţionarii şi servitorii institutului.

Sibiiu, în 21 Ianuarie 1887.

2—3 [394]

Consiliul administrativ.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuş					Teiuş—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porţocano		Tren de porţocano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porţocano	Tren de porţocano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porţocano						
Viena	11.10	7.40			Bucureşti			7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuş		11.24	2.40		Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal			1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Şeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiş			1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vinţul de jos		12.30	4.22		Loamneş		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Braşov			2.32		Arad		4.10	5.45	Şibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28		4.16	7.47			Glogovaţ	7.04	4.30	6.—	Orăştia		1.32	5.18		Sibiiu		3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Feldioara	5.02	8.24			Gyorok	7.22	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.31	6.15							
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia	5.43	8.51			Pauliş	7.58	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35							
Mező-Telegd			9.41	2.11	Ágostonfalva	6.15	9.14			Radna-Lipova	8.17	5.19	6.51	Branicica		3.23	7.02							
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod	7.06	9.51			Ilia	8.36	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28							
Bratca		8.54	11.38	3.18	Haşfalău	8.52	11.03			Conop		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40							
Bucia			12.18	3.41	Sighişoara	9.31	11.26			Bérsava		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11							
Ciucia			12.54	4.01	Elisabetopol	10.16	12.—			Soborşin		7.25	8.42	Soborşin		5.30	8.46							
Huedin		8.58	1.57	4.26	Mediaş	10.57	12.29			Zam		8.01	9.12	Conop		6.27	9.33							
Stana		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	11.19	12.44			Gurasada		8.34	9.41	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58						
Aghirîş			3.40	5.27	Micăsasa	11.31	12.49			Ilia		8.55	9.58	Pauliş	9.26	7.43	10.42	6.18						
Ghirbău			4.15	5.50	Blaj	11.52	1.05			Branicica		9.19	10.17	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38						
Nădăşel			4.36	6.02	Crăciunel	12.31	1.34			Deva		9.51	10.42	Glogovaţ	10.21	8.28	11.35	7.13						
Cluj		10.28	4.58	6.24	Teiuş	12.48	1.46			Simeria (Piski)		10.35	11.07	Arad	10.38	8.42	11.39	7.30						
Apahida	11.—		5.26	6.43	Aiud	1.51	2.19			Orăştia		11.11	11.37	Szolnok		9.17	12.31							
Ghiriş	11.19			7.08	Vinţul de sus	2.18	2.39			Şibot		11.43	12.—	Budapesta		2.32	5.12							
Cucerdea	12.33			7.36	Uioara	2.48	3.01			Vinţul de jos		12.18	12.29	Viena		3.—	6.05							
Uioara	1.06			9.16	Cucerdea	2.56	3.08			Alba-Iulia		12.36	12.46											
Vinţul de sus	1.13			10.—	Ghiriş	3.14	3.22			Teiuş		1.29	1.41											
Aiud	1.20			10.09	Apahida	4.01	3.56																	
Teiuş	1.41			10.19	Cluj	5.28	5.10			Simeria (Piski)—Petroşeni				Petroşeni—Simeria (Piski)										
Crăciunel	1.41			10.48		5.56	5.30			Simeria	11.21	2.42		Petroşeni		6.10	10.07							
Blaj	2.10			11.34	Nădăşel	6.31	6.03			Streiu	11.58	3.25		Baniţa		6.53	10.48							
Micăsasa	2.35			12.12	Ghirbău	6.52	6.21			Haţeg	12.46	4.16		Crivadia		7.37	11.25							
Copsa mică	2.48			12.30	Haşfalău	7.08				Pui	1.37	5.11		Pui		8.20	12.05							
Mediaş	3.20			12.52	Aghirîş	7.23				Crivadia	2.24	5.58		Haţeg		9.01	12.42							
Elisabetopol	3.41			1.52	Stana	7.50				Baniţa	3.05	6.40		Streiu		9.52	1.22							
Sighişoara	4.—			2.18	Huedin	8.12	7.14			Petroşeni	3.37	7.12		Simeria		10.31	1.53							
Haşfalău	4.35			3.03	Ciucia	8.52	7.43			Arad—Timişoară				Timişoară—Arad										
Homorod	5.10			3.59	Bucia	9.10				Arad	6.05	5.48		Timişoară		6.25	5.—							
Ágostonfalva	5.37			4.28	Bratca	9.29				Aradul nou	6.33	6.19		Mercizfalva		7.19	6.02							
Predeal	7.02			6.16	Rév	9.41	8.22			Németh-Ságh	6.58	6.44		Orcizfalva		7.46	6.32							
Bucureşti	7.43			6.44	Mező-Telegd	10.24	8.48			Vinga	7.29	7.16		Vinga		8.15	7.02							
	8.11			7.46	Fugyi Vásárhely	10.43				Mercizfalva	7.55	7.47		Németh-Ságh		8.36	7.23							
	8.41			8.25	Vărad-Velenceze	10.53				Timişoară	8.14	8.08		Aradul nou		9.11	8.01							
	9.21			9.15	Oradea-mare	11.—	9.13			Ghiriş—Turda				Turda—Ghiriş										
	1.55				P. Ladány	1.09	10.38	1.23	5.17	Ghiriş	9.26	4.19		Turda		8.29	3.10							
	2.53				Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25	Turda	9.47	4.40		Ghiriş		8.50	3.40							
	3.28				Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—															
	9.35				Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadraţi cu linii groase însemnează oarele de noapte.